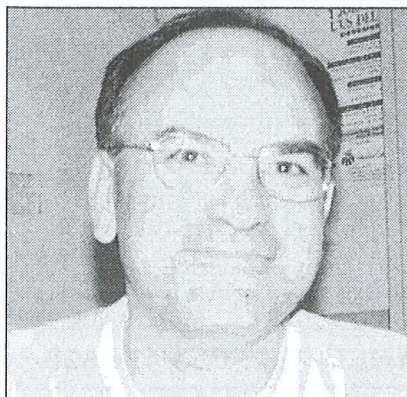

La Veu de Benicarló

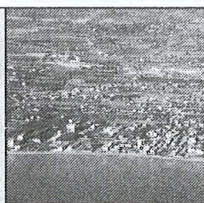
Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 26 de juliol de 2002 • Núm. 344 • Any VIII • 0.75 Euros

transformacions il·legals

quí ho fa
quí ho permet?

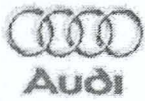
**Josep San
Abdon parla del
llibre de Manel
Garcia Grau**

**La carretera de
Peníscola no
pot esperar més**

**El Club Natació
presenta la seua
nova dama**

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

<http://www.taronjadigital.com>

notícies

humor - Juegos

actualidad - chat

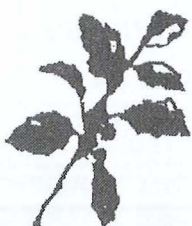
informática - foro

gula comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

COPISTERIA

LLIBRERIA

PAPERERIA

CÒPIES COLOR

Llibres de Text

GRÈVOL

Ja se poden encomanar!!

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

Permissivitat

344

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Hi ha gent que pensa que les lleis no estan fetes per a ells. Fa unes setmanes ens feiem ressó que molta gent no paga diversos impostos municipals i que, des de l'Ajuntament, no s'estava ficant els mitjans perquè açò no ocorra. Ara ens trobem en una situació semblant, en tant en quant ací es poden fer les mil i una animalades urbanístiques i agràries, mentre des de la Casa Gran sembla que l'equip de govern mira cap a un altre costat. El tema que aquesta setmana torna a tractar LA VEU, n'es una mostra ben clara: transformacions agràries il.legals. Tenim una transformació agrària il.legal de considerables dimensions al costat de la nostra emblemàtica Basseta del Bovalar, aquella que la regidora d'Agricultura, en un rampell d'enlluernament va voler qualificar com a paratge

natural i ara oblidada. L'equip de govern del PP, ho sap, no ho poden negar. Els informes dels tècnics municipals són contundents, no se'ls pot donar permís. Doncs tot el contrari del que està passant. Com és possible que les ordres de paralització sortides del nostre Consistori se les estiguen passant, com vulgarment diríem, per la sola de la sabata? L'alcalde i la regidora d'Agricultura no se n'enteren, no volen enterar-se, no volen fer res, o no...? Poden malpensar vostès el que vulguen. Tal com està el pati, en aquest poble sembla més fàcil i rendible saltar-se la llei a la torera que actuar legalment. Fins i tot, segurament, s'estalvien impostos. Això sí, la resta de mortals que paguem, religiosament, els nostres impostos, devem ser una colla de beneïts.

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Directora/ CRISTINA GARCIA

Cap de Redacció/ JORDI MAURA

Consell de Redacció/
XIMO BUENO
FRANCESC DEL CASTILLO
TONYO FIBLA
JOAN GREGORI
JOSEP M. SAN ABDON
RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/
SUSANNA ANGLÉS
PERE BAUSÀ
XAVIER BURRIEL
VICENT FERRER
RAMON PARÍS
GREGORIO SEGARRA

Fotografies/
JORDI MAURA
JOAN CARLES ADELL

**Administració, subscripcions
i publicitat/** 964.82.84.68

Disseny/
© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/
CS- 242-95

Imprimeix/
GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

Es transforma

Després de reiterades denúncies de veïns, partits polítics i sindicats agraris, el consistori benicarlando continua permetent la transformació il·legal d'un nombre

escandalós d'hectàrees del nostre terme. Parlem per exemple dels terrenys de la partida la Basseta situats a escassos metres d'este emblemàtica paratge.

TEXT: redacció

FOTOS: joancarlesadell

La transformació de terres no és un problema exclusiu de Benicarló, sinó que ha vingut propiciat per la modificació per part del PP de la Llei Forestal, que ha afavorit actituds inversores per part d'especuladors i gent influent que diuen, suposadament, ha blanquejat molts diners amb terres abandonades, quan als seus propietaris no se'ls permetia replantar ni canviar els cultius primitius. D'altra banda s'ha sancionat amb quanties de fins a 300.000 pesetes a agricultors que han estat atrapats arrancant un arbre en zona forestal. Situacions d'esta classe s'han donat darrerament d'una forma flagrant a municipis com Alcalà de Xivert i Torreblanca i darrerament a Benicarló amb transformacions que han arrasat muntanyes i que abasten ja 30 hectàries.

Transformacions de terrenys sense les preceptives llicències a Benicarló, que no han dubtat en absolut a tallar la carretera, arrancar sotabosc, margallons i cultius de secà i omplir de canalitzacions per al reg tot l'entorn de la Basseta fins

Les imatges de la polèmica

arribar a la zona de tir.

El Bloc i diversos veïns van denunciar fa mesos aquesta situació i, tot i el requeriment de paralització de les obres per part de l'Ajuntament, els terrenys es continuen transformant sense moure ni un sol paper per posar-se al corrent de les seues obligacions legals com qualsevol ciutadà i llaurador. Abans de començar les obres de transformació per a les quals han calgut grans moviments de terra i maquinària pesada espe-

cialitzada, s'hauria d'haver demanat i obtingut permís de la Conselleria de Medi Ambient, i els permisos de la Confede-

ració Hidrogràfica del Xúquer per fer ús de l'aigua, un tediós procediment administratiu.

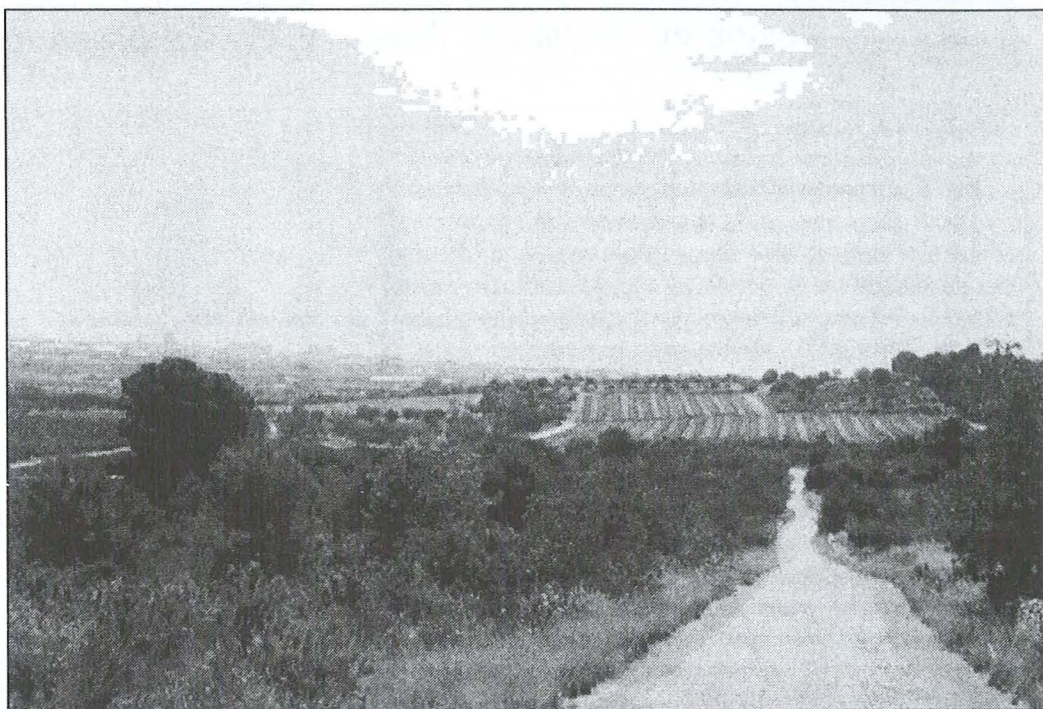

Això no pot seguir així

il.legalment

La Unió de Llauradors a través del seu secretari Joan Brusca, denuncia la proliferació de pous il·legals de gran extracció en parts altes del terme "este fet està convertint els nostres termes municipals en formatges de gruyere, perjudicant els pous de la costa, que es ressenteixen i se salinitzen per la intrusió marina".

Res d'açò s'ha fet, i s'ha actuat amb impunitat i sense que el nostre ajuntament haja forçat l'empresa a adequar-se a la legislació. Per aquest motiu s'haurien d'exigir responsabilitats per com s'ha alterat el nostre terme, medi ambient i paisatge sense garanties. Per a la resta dels mortals els són precisos múltiples tràmits administratius per a qual-sevol obra menor. La proliferació d'estes actituds propicia un sentiment de ciutat sense llei, on tot és vàlid, en un terme en venda i en plenes rebaixes.

La Unió de Llauradors a través del seu secretari Joan Brusca, denuncia la proliferació de pous il·legals de gran extracció en parts altes del terme

PROCEDIMENT PER TRANSFORMAR UNES TERRES

1. Sol·licitud davant la Direcció Territorial de Medi Ambient per transformar un terreny de forestal-secà a agrícola de reg.
2. Adjuntar el representant els plànols de les parcel·les, aportant les fites.
3. Memòria de l'actuació, croquis i raons tècniques o econòmiques que recolzen la voluntat de transformar el sòl.
4. Característiques de les espècies afectades
5. Estudi d'Impacte Ambiental, fotocòpia de DNI i altres documents com escriptures, etc.
6. Certificació de l'Ajuntament sobre la parcel·la a transformar. Dades com qualificació urbanística actual segons el plenejament i usos permesos.
7. La Conselleria de Medi Ambient resoldrà abans de poder-se actuar sobre el mateix.

Uns consells molt útils

Multes de circulació

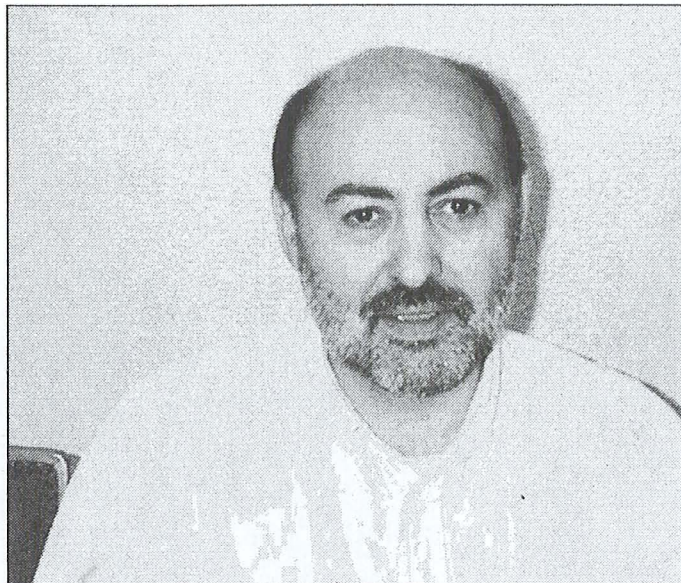
Pac diu que el consistori no pot assegurar el cobrament de les multes de circulació i impostos de circulació. Assegura que les quantitats prescrites i deixades d'ingressar "només suposen el 0'2% del pressupost anual".

TEXT: jordi **maura**

FOTO: joan **carles adell**

L'edil d'Hisenda, Francisco Pac, va assegurar a Ràdio Benicarló que la complexitat en el cobrament i notificació de tots els impostos i multes generades "fa impossible ingressar les quantitats inicialment previstes per aquests conceptes". L'edil es va referir així a les dades publicades per LA VEU que mostraven la tendència de la prescripció de multes de circulació i els crèdits incobrables per impostos de vehicles, que s'han disparat en els últims anys, acumulant més de 112.000 euros.

L'edil va justificar la impossibilitat material d'assegurar el cobrament per la

Paco Pac

via administrativa "ja que hi ha gent que dona d'alta un vehicle i desapareix, i és després molt complicada la seua loca-

lització i notificació de rebuts". En aquests casos, va explicar Pac "el consistori dóna de baixa el vehicle i se li comunica

quan l'administrat acudeix al consistori per a realitzar alguna gestió burocràtica", encara així "segueixen existint crèdits incobrables que anem arrossegant anualment". El consistori va optar per reclassificar com incobrables a efectes pressupostaris aquestes quanties.

L'edil va justificar així aquestes pèrdues per a la hisenda municipal que suposen -va dir- "el 0'2 o 0'26% del pressupost, pel que no parlem de grans quantitats", a més va assegurar que "aquesta circumstància també ocorre en altres poblacions", per la qual cosa va restar importància a aquestes prescripcions.

Unió-COAG

TEXT: jordi **maura**

La UNIÓ-COAG exigeix al president del govern espanyol, José Mª Aznar, que denuncie França de forma urgent davant del Tribunal de la Competència de la Unió Europea en considerar que el pacte realitzat entre les organitzacions agràries i la gran distribució gal·la vulnera les regles comunitàries

de la unitat de mercat i la lliure competència. Joan Brusca diu que "l'excusa dels inferiors costos de producció a França no té massa sentit quan progressivament es van igualant i a més també podríem fer nosaltres el mateix amb la fruita que ens ve de tercers països on la diferència de costos sí que és brutal i damunt es

treballa en condicions de dumping social". Brusca afirma que "la crisi de la fruita d'estiu és generalitzada en tots els països i no hi ha més que veure les pèrdues ocasionades en aquesta campanya a la Comunitat Valenciana, valorades per la nostra organització en més de 46 milions d'euros".

El secretari general de LA UNIÓ-COAG Joan Brusca, assenyala que "el pacte realitzat a França és més propi d'actituds mafioses que de les d'uns legítims representants dels agri-

cultors o distribuïdors i que per tant ha de ser immediatament trencat des de les instàncies polítiques espanyoles, franceses i europees". "És indignant per als productors valencians en una campanya com l'actual, en què han tingut tantes pèrdues, comprovar com en el país veí, que si no m'equivoco forma part de la Unió Europea, s'atorgue unilateralment la potestat de vetar la nostra fruita sense que ningú pose límit", finalitza Joan Brusca.

Futurista projecte a Palau

Floirac presenta un futurista projecte de centre termal per a Palau. El consistori ha de valorar ara si dóna el vistiplau a aquest projecte que suposarà una forta inversió.

Palau

TEXT: jordi maura

FOTO: joan carles adell

L'empresa Floirac ha presentat al consistori benicarlando un avantprojecte molt avançat de centre de termalisme que disposaria de piscines, saunes, instal·lacions per a massatges i tractaments terapèutics que s'ubicaria a l'actual espai esportiu adjunt a les antigues instal·lacions de la Fàbrica Palau al costat de la N 340. Aquests serveis estarien inclosos i rematats per una futurista cúpula de vidre en forma de globus per a aprofitar així la màxima irradiació solar possible. L'empresa

Floirac estudia així mateix diferents propostes per autogenerar l'energia elèctrica necessària per al centre a través de plaques solars fotovoltàiques. Lluís Llobet, directiu de l'empresa, va explicar que "en la concepció d'aquest centre hem optat per facilitar una oferta durant tot l'any, que serà un bon complement per a turistes cansats de la platja i la gent de tota la comarca". Les instal·lacions termals estaran obertes a clients esporàdics o a nivell de socis del centre i el projecte l'han desenvolupat un sarquitectes de Barcelona.

Llobet va destacar que

BREUS

PENÍSCOLA VOL FALLES

L'Associació de Falles de Peníscola, encapçalada per Fernando Rico -un valencià del barri de Micalet i resident a Peníscola des de fa dècades- podria realitzar l'any pròxim la cremà d'una falla en el municipi turístic si tot surt segons el que preveu i compten amb els suports necessaris. La iniciativa sorgeix en una població sense tradició fallera i amb l'únic exemple de Benicarló a la comarca. L'associació compta amb persones interessades a col·laborar amb aquesta nova festa, encara que serà en finalitzar la campanya turística -que col·loca bona part de la població- quan es donarà l'impuls definitiu a aquest projecte. De moment l'associació compta amb falleres, vendrà loteria per a obtenir fons per al seu funcionament i comptaria amb l'autorització i vist i plau del consistori per a realitzar la cremà d'una falla que podria realitzar l'artista faller Agulleiro, de València, informa Jordi Maura.

PREMI NACIONAL

El Secretari d'Estat de Comerç i Turisme, Juan Costa, va entregar al consistori de Benicarló el Premi Nacional de Turisme, guardó instituit el 1997 que es dota amb 9015'18 euros com a premi a les actuacions de renovació urbana en el centre de les ciutats en favor del xicotet comerç del centre històric. Costa va felicitar l'alcalde "per col·locar a la població de Benicarló com un referent destacat dins de l'àmbit nacional en aquesta matèria" i va assenyalar l'existència de més de 500 xicotetes empreses en el centre que generen ocupació i riquesa "amb problemes de distribució comercial que el consistori ha de continuar recolzant amb polítiques de reforç del seu atractiu global i comercial en espais de convivència diària". Per a l'obtenció d'aquesta distinció han estat valorades la peatonalització del centre històric, la modernització del mercat municipal i l'Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials, informa Jordi Maura.

el consistori no hauria de fer excessius tràmits ni modificacions urbanístiques per a facilitar la implantació del termalisme ja que l'actual ús previst per aquesta parcel·la és l'esportiu, pel que una

vegada estudiat pel consistori es desenvoluparà i inauguraria un poc més tard que el centre comercial Costa de Azahar que ocuparà el solar de quasi 80.000 m2.

Adéu 'caminante'

El nostre col·laborador **Tonyo Fibla**, va partir divendres passat de Benicarló per a endinsar-se un estiu més en una apassionant ruta que el durà al nostre bon amic benicarlando fins a les belles terres del nord de la península. Enguany la ruta serà més llarga i travessarà Espanya de sud a nord.

Donada la seua estreta i generosa col·laboració amb aquest setmanari, una representació de LA VEU de Benicarló va voler lliurar-li a les portes de la Parròquia de Sant Bartomeu un magnífic lot de supervivència que de ben segur li anirà bé en estos pròxims

dies. Mentre esperem les seues entranyables cròniques del viatge fem extensibles a tots els ciutadans l'alegria que vam sentir en veure'l marxar de Benicarló en busca de noves històries i com a representant pelegrí de tots. Volem retre-li un xicotet homenatge.

El camí és dur i l'equipatge ha de pesar poc i estalviar-se pesos innecessaris. Es va endur: dos rotllos de paper higiènic, un pot d'olives, dos pataques, un pot de gentilles, un raspall i pasta de dents, una gravadora per no oblidar-se de cap detall i una llauna de sardines.

JULIOL del 2
dins aquesta
de llibres, cin
Avui ho faré
porani, basat
nostre temps
entramat de la
els nostres es

Això és el qu
rior número d
Mire, senyor
ment de màrc
La Veu de E
altres revistes
seua es de
cofoisme i l'a
(què han de s
que se'ls pre
te. Ve al ca
aquesta setm
grí va arribar
ha dedicat a
boato i la pr
ratlla, ni una
sideració més
seccions que
nivell de la s
L'arribada a
estat realme
narrada per
cions, silencis
de lluny Vicer
res, les empe
sopars de dur
i el món vist
La reflexió fin
vida de peleg
simple. En c
coses import
Quina colofó
tre particular
nos amb una
s'allarga una

Escola d'Estiu

El CP Marqués de Benicarló acollirà fins el 30 de juliol un programa de desenvolupament de l'esport adaptat mitjançant la convivència de 30 joves voluntaris. A l'acte de presentació van acudir l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, la regidora de Benestar Social, Encarna Branchat i la directora del programa, Lola Cosín. El programa esportiu previst du el nom d'"Esports Adaptats" i participen joves d'entre 18 i 30 anys amb algun tipus de discapacitat o sense disca-

pacitat que tenen interès a prestar la seua acció en el coneixement i la pràctica de l'activitat física i l'esport adaptats.

El projecte tècnic preveu el desenvolupament de classes teòriques, tallers de construcció,

on s'elaboraran materials que després s'utilitzaran en la pràctica esportiva i sessions de vivència i experimentació de cada una de les modalitats esportives proposades. Algunes d'aquestes activitats

seran: basquetbol en cadira de rodes, volei assegut, tennis de taula, goal-ball, boccia, eslàlom, atletisme, natació, activitats subaquàtiques i futbol 7. A més, es treballarà en la recerca de nous gestos tècnics i invenció de modalitats esportives. Així mateix es realitzarà dissabte que ve 27 al matí, a la plaça Sant Bartomeu, una jornada de portes obertes, on els participants, donaran a conèixer les activitats adaptades que practiquen en el camp, **informa Jordi Maura**.

Col·laboració

Peter Pan

2002. Normalment columna us parlo ma i coses així... 'un llibre contem- en un tema del s: l'impressionant a banca que desfà talvis i que atrapa

moltes ànimes que són alguna cosa més que ximpls econo- mistes. El llibre s'anomena: 'BRIBONA FICCIÓ, AXIACAL'. L'amic, J. Blai Molés, un perso- natge un xic estrany per aquests dies contemporanis és l'autor d'una 'versió novel·lada' d'una

realitat quotidiana: els negocis des de la banca. La novel·la, per la seua singularitat val la pena, però hi ha una cosa per la qual, jo, encara la recomano més: és una narració valenta i atrevida, cosa que, i més avui, s'enyora en tots els camps, i l'art no s'es-

capa de la covardia, l'escriptura, malauradament, tampoc. Us convido que, aprofitant l'estiu, us entereu de les operacions envers els nostres estalvis. L'a- ventura de la lectura val la pena.

"LA IGNORÀNCIA ÉS LA FORÇA"

GEORGE ORWELL ('1984')

Senyora Garcia

ve vaig saber llegir en l'ante- de la seua revista, 343.

a, li ho diré clar, el departa- queting i promoció externa de Benicarló no funciona. Quan d'àmbit internacional com la indiquen sistemàticament al autobombo vostés no saben saber ?!) les calbes ocasions senten per vendre el produc- as aquesta reflexió perquè nana passada el nostre pele- al seu destí, per fi, i no se li tan magne esdeveniment el psàpia necessàries. Ni una a la portada. Quina descon- s vexatòria cap a una de les més ha contribuït a enaltir el uea depauperada publicació. la plaça de l'Obradoiro ha nt emotiva i magníficament Fibla. Ploradisses, medita- s, botafumeiros. Com queden t i les seues llagues, les cla- ntes als hostals, els dinars i ro... i els nous coneixements, des d'una altra perspectiva. nal de Tonyo no té preu: "La írri, encara que dura, és molt definitiva només hi ha dos ants: els peus i la panxa". més líric. Tant de bo el nos- Espinàs tinga a bé adelitar- i nova ruta. A vore si vosté mica i podem continuar gau-

dint una temporada més amb les fetes de Tonyo. Enhorabona i a seguir.

Suposo pel tema de la setmana que el contracte entre la seua empresa i l'Institu- to Galup deu ser important. No pare, eh ? L'enquesta no dubto que l'hagen feta, a mi mateix em van preguntar, però amb les meues limitacions (les pròpies d'un lector mig-baix de La Veu de Benicarló) no entenc el quadre estadístic de resum final. No l'entenc, per què si ens preocupava més la problemàtica del Perejil que la plaça de la Constitució davant del nom de l'illot hi havia un 356 i davant del desgavell urbanístic més important de la història de la humanitat benicarlenda un 380. Embolli- ca que fa fort, és el seu modus operandi que diria el meu amic Paquito.

Per fi algú s'ha decidit a posar peus de foto. Ja era hora. A més, uns peus de foto contundents, vehement diríem: "Caos circulatori", "Llagostins". Bé està això, bé. Ara, n'hi ha un que no el veig gens clar; diu: "Membres de la Guàrdia civil i la Poli- cia local" i jo li juro que en la instantània apareix un senyor que és calcadet, però calcadet, a Joan Brusca, el de la Unió de Llauradors i Ramaders.

No m'agrada gens el titular eixe de "Lla- gostins a la serra d'Irta", no em sembla prou explícit per al contingut del reportat- ge. M'haguera estimat més alguna cosa més directa com "La gran mentida dels lla- gostins de Vinaròs" o, "Compte, que els llagostins no són de vinaròs". No insistiré

en el tema perquè recordo que en una ocasió ja van tindre vostés safarranxo per tractar obertament aquest tema i que fins i tot s'hi va posar pel mig algun regidor del poble del costat; ara que, com als veïns alego no els en quedaran de regidors per- què estan tos a sarpa la grenya...

Pere Bausà ens dibuixa una perspectiva poc optimista del futur de la nostra pesca i fins i tot del futur de la nostra indústria naval. M'agradaria que vosté, senyora Garcia, fera els tràmits necessaris perquè tots aquests articles del nostre biòleg favorit es publicaren ben arplegadetx en un volum. Segur que seria un èxit de ven- des tant perquè estan ben escrit com per- què, i això es el mal, els seus continguts no passen mai de moda.

Felicitats pels retorn del Tolito més pun- yent i incisiu.

Dues pàgines, una de Sanabadón, al nou llibre de Vicent Pitarch. I encara hi ha qui diu que en aquesta revista no hi ha nivell. M'han agradat molt els invents del profes- sor Franz de Copenhague que ha dissenyat amb els seua característic enginy Xavier Burriel.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. No sé de què es queixa el cap de redacció. Ací tots estem acostumats a haver-nos d'engolir fotografies que no tenen res a vore amb el text que acompanyen. Si no que els pre- gunten als deslligats del futbol.

josep **sanAbdon**

Llibres

El compromís del poeta

AMB "Al fons de vies desertes", premi "Ciutat de Terrassa - Agustí Bartra 2001", Manel Garcia Grau, torna al que és una constant en la seva obra poètica, la reflexió del que en paraules de Pavese, - de qui manlleva el vers que dóna títol al llibre -, podríem dir l'ofici d'escriure i l'ofici de viure.

El llibre s'estructura al voltant de quatre apartats, relacionats amb quatre espais diferents. En el primer titulat "L'umbracle", i subtitulat "Quadern de París", el poeta se situa en la capital francesa, i en el primer poema, "Els sorolls i les ombres", ens presenta una ciutat solitària i estableix un paral·lelisme amb la solitud de la vida, per concloure que el poema és el camí que el porta a trobar el sentit de l'existència, idea que sovint repeteix en els diversos poemes d'aquest apartat, com al que porta el significatiu títol de "Pagar els mots amb la vida", on la poesia serveix per a respondre els continus interrogants que planteja la vida: **"sóc només un escrivà del do herètic de respondre a les/ preguntes/ que el fonamental vastíssim del món em repta cada dia/ entre les llambordes"**. En el poema "Epitafi a Montparnase", el poeta davant la tomba de Baudelaire, pensa que la poesia és un arma de combat contra la devastació, i aquesta idea es repeteix en altres poemes d'aquest apartat, a "Visions i runes" renega **"contra alguns cabrons"** que **"ens malmeten la llengua"**, i a "Enigma o cendra o aigua, només",

medita sobre el sentit de l'existència, en un món ple d'injustícies.

El segon apartat porta per títol "Conspiracions" i es subtitula "Quadern d'Ahadrel", l'espai mític on viu el poeta. En aquest apartat és on es fa més patent el seu concepte de poesia com a arma de combat, els seus versos han de ser **"com clams de llibertat occint la penombra"**, i es revolta contra l'entorn de banalitat en què li ha tocat viure, representat pels programes de televisió i el buit que ens queda en l'ànima. En diversos poemes medita també sobre el significat de la poesia, a "Sense recompensa", identifica la vida amb l'escriptura, **"escriure i respirar són un mateix sender"**, el mateix concepte es repeteix a "Per exemple", i a "Ofici(s) del poeta", ens presenta l'ofici de poeta com una conjunció d'elements contraris. Trobem de nou la preocupació pel País, com és la destrucció del paisatge de La Plana de Castelló, al poema "Meridià 00'00'00", i s'homenatja a aquells que han lluitat pel seu poble malgrat les dificultats a "Sense la terra promesa".

El tercer apartat "En aquest món petit", subtitulat ("Quadern d'Alaior"), és el més breu, en el primer poema "L'encís i la brosta", torna a mostrar la seva preocupació per la destrucció del paisatge i la llengua, fins al punt que declara que el poeta serà sempre un exiliat dins del seu regne, el poema "Filius terrae" és un homenatge als Països Catalans, i als "Els

noms de l'eco" afirma que el món **"necessita encara, qui sap, de la veu dels bojós i dels poetes"**, ja que els versos ens poden portar l'esperança.

El quart apartat del poemari porta per títol "Els focs poblats", i es subtitula ("Quadern de Bani-Gazlum"), un altre dels espais mítics de la seva poesia, el lloc on va nàixer. En els poemes d'aquest apartat es segueixen tractant els mateixos temes, però amb un caràcter més íntim, com al poema "Petita lletra de batalla" on expressa com un fet indescriptible el coneixement de l'escriptura i la lectura per les filles.

En aquest llibre Manel Garcia Grau consolida el camí encetat amb el seu anterior poemari "Anatema", uns versos cada vegada més llargs, i també la presència de conceptes expressats per múltiples paraules, tal com si la llengua se li quedara petita per a expressar tot el que vol dir, però també moltes vegades serveix per a manifestar el dubte o la contradicció. I també com en el llibre anterior apareix un concepte per sempre havia estat present en la seva poesia, el compromís amb el ser humà i amb la societat amb la que viu, però expressat ara amb més força, més ràbia i més contundència.

MANEL GARCIA GRAU
'Al fons de vies desertes'

Edicions 62
Barcelona. 2002

<http://www.taronjadigital.com>

notícies
humor - Juegos
actualidad - chat
informàtica - foro
gula comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

Camí de Sant Jaume

21-08 DILLUNS

Santiago - Vidán - Barcia - Lamas - Roxos - Aguapezada - Carballo - Transmonte - Pontemaceira - Negreira - Zas - Potocaminho - Vilaserío

ARA en quedem tres, ens quedem dos dies i ja som a Fisterra.

Sortim del seminari amb la claror del dia direcció la plaça de l'Obradeiro. Allí hem d'agafar el camí ca a Fisterra i encara dins de Santiago em desoriento i me n'adono que estem perduts. Preguntem i tornem al bon camí. En passar Vidán veig que ens desvien per un camí que no és el mateix que vam seguir el 97 i em fa l'efecte que és molt més llarg. Veiem els pilons que afinen fins al metre, és a dir, indiquen els quilòmetres que falten a Fisterra o Muxía amb tres decimals - se n'han passat un pel.

Comencem a caminar entre eucaliptus i pins, fent mil esses, sense saber massa bé per on vas. A més està molt núvol no pots orientar-te amb el sol: no

saps en cap moment on està el nord ni el sud. En algun moment ens perdem però ràpidament tornem al camí. Espero passar el poble on vam comprar l'empanada de tonyina el 97 però el poble no apareix. Ens han desviat amb els nous mollons.

Després de moltes hores de camí apleguem a Aguapesada. Allí ens tornen a desviar per una forta pujada però no massa llarga -han posat un banquet i tot per a descansar. A Negreira parem a esmorzar. El temps amenaça tempesta. Vaig a segellar a l'ajuntament. Ens tracten molt bé: tenen ganes de promocionar aquest final o prolonga-

ció del camí.

Ens diuen que a Vilaserío podem fer nit ja que han habilitat les escoles velles. Cap allà anem. A l'entrar al poble, com sempre, ens dona la benvinguda Stoikof, el gos de l'amo del bar de la parròquia. Només entres al bar respire blau grana. Tot el que pugues veure decorant les parets és del Barça. El bon home se'n recorda de mi quan vaig passar l'altra vegada.

Ja és prou tard, mengem un poc, ens retem, fem un poc de bugada i anem a dormir una estona. L'antiga escola està prou neta: quatre cadires, una taula i unes teles per terra. Suficient. A més lavabo i water. Què necessita més un pelegrí? La conversa al bar assegurada. Perfecte!

Cap al tard vaig al bar tot sol, Marisa i Paco estan cansats. Allí ens posem a parlar de pelegrins, de rutes, dels nous desviaments, del camí per demà, ... i del Barça.

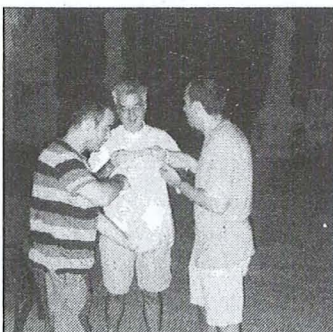
Quan ja es fosc torno a buscar a Marisa ja que

Paco m'havia dit que ja no s'aixecaria. Prenem alguna cosa, fem la xarradeta i a retiro. Entrem la roba que encara no està seca del tot però el dia no està massa clar i ens disposem a dormir.

Encara hem tingut sort amb l'oratge, ja que fora de quatre gotes no ens ha plogut.

El dia ha estat un poc trist. Primer perquè ens hem quedat sols i també perquè avui ens hem perdut moltes vegades. No portava mapes ni cap guia, tens a la memòria, més o menys, un recorregut, veus que no passes per on pensaves, camines i camines i no aplegues on esperaves. Damunt amb cel està cobert i el dia boirós, vas desorientat. Tot açò fa que no et séntigues bé i no pugues comunicar alegria als altres.

Per la nit comença a bufar el vent i a caure una fina però constant pluja. Per demà em temo el pitjor. Temporal de ponent.

Ecologia

La política pesquera comuna a debat (i 3)

EN els dos anteriors articles hem exposat l'evolució de la Política Pesquera Comuna (PPC) i els trets principals de la seva reforma aprovada recentment per la Comissió Europea. L'anàlisi de les reaccions davant la nova PPC serà el tema central d'aquest tercer i darrer article.

Davant del poc èxit de la PPC fins ara, la Comissió Europea pretén rebaixar la capacitat pesquera entre un 30 i un 60 per cent amb el desballestament d'uns 8600 vaixells - 8,5% de la flota- i la desaparició de 28000 llocs de treball. Es vol una flota menuda, competitiva, respectuosa amb els recursos marins i que no depenga de les subvencions. Les ajudes per a la modernització de la flota, previstes en l'Instrument Financer d'Orientació de la Pesca (IFOP) vigent, es destinaran a un pla social per als pescadors que es queden sense feina i per al desballestament de vaixells.

El Consell de Ministres de la Pesca de la Unió Europea va estudiar la proposta de la Comissió l'onze de juny passat. Els anomenats amics de la pesca - Espanya, Itàlia, França, Portugal i Grècia-, s'oposaren de forma radical a la proposta que fou recolzada per la resta de països, els anomenats amics dels peixos. L'aprovació de la reforma de la PPC es farà en una propera reunió a l'octubre sota presidència danesa. Organitzacions conservacionistes com WWF s'han pronunciat defensant la proposta de la Comissió.

La valoració de la proposta de

reforma ha estat molt negativa per al govern espanyol i absolutament per a tots els grups polítics. S'assenyala que és una mesura injusta i desequilibrada que pretén afavorir les flotes pesqueres industrials dels països del nord, més modernes i rendibles que les del sud. Són precisament els caladors dels mars septentrionals els que estan més sobreexplotats. L'estat espanyol ja ha reduït la seva capacitat pesquera en més d'un 26% d'allò exigint per anteriors mesures de la PPC quan altres països, com el Regne Unit, encara havien augmentat la seva capacitat. La proposta més criticada ha sigut la modificació de l'IFOP 2000-2006 en el sentit de suprimir a partir de 2003 les ajudes per modernització de la flota. S'assenyala que una part dels vaixells són molt antics i sense aquestes subvencions estan destinats a desaparèixer.

El comissari de pesca Franz Fischler ha afirmat que la disminució de la capacitat pesquera es farà segons l'estat de les poblacions de peixos de cada calador. Mentre Espanya la reduirà en un 9,4%, els

països del nord ho faran en un 29,3%. Assenyala que la flota espanyola, encara que s'ha reduït, té més o menys les mateixes captures. Els avenços tecnològics han compensat la disminució del nombre de vaixells.

Als ports castellonecs hi ha 292 vaixells de les modalitats de cercol, arrossegaments i turet principalment. Uns 117 dels vaixells estan esperant les ajudes europees per retirar el vaixell vell i fer-ne un altre nou de polièster reforçat amb fibra de vidre, amb un motor més potent i tots els avenços tecnològics del mercat. Segons la Federació de Confraries de Pesca de Castelló les subvencions representen prop del 50% del cost per tona de la barca i sense aquestes subvencions no es podrà modernitzar la flota.

Actualment la pesca sols és una activitat econòmicament rendible amb les subvencions per la manca de captures, els baixos preus del peix i l'escassetat de mariners. Les ajudes europees han afavorit la renovació de la flota en subvencionar gran part de la construcció de nous vaixells. Aquests vaixells són més segurs, moderns i tenen una major capacitat extractiva. No té massa sentit modernitzar tota la flota quan no hi ha peix per a tot-hom, quan ja es fan dos mesos de veda i sembla que no és suficient. Es parla de sortir a pescar només quatre dies a la setmana.

Qui sortiria guanyant, a llarg termini, si continuen les ajudes per a la construcció de nous vaixells, els pescadors o les drassanes?

La Veu de Benicarló

un regal per a tot Party

subscriu-te !!!

Dama del Club Natació

Es va verificar el canvi de dama en el Club Natació Benicarló i Eva García ha estat l'elegida per enguany

Eva García

TEXT I FOTO:
club **natació**

Eva García Masip és nadadora del Club des dels sis anys, i com a tal, ha anat participant en tots els esdeveniments esportius que ha vingut realitzant el Club Natació Benicarló. Aquest any representarà el Club durant les properes Festes Patronals a celebrar durant el mes d'agost.

TEXT: povet.com
NOVA WEB
ESPORTIVA

Povet.com inaugura **zonaesport.com**, un portal vertical dedicat als esports del "nord de Cas-

telló". A aquest nou lloc es pot accedir a través del **domini** www.zonaesport.com i també des de l'enllaç ubicat a la pàgina principal de povet.com.

BREUS

ATLETISME

Els dies 20 i 21 de juliol es va celebrar a Salamanca el campionat d'Espanya absolut d'atletisme a l'aire lliure. L'atleta de Benicarló, Pablo Martínez Ruiz (categoria Promesa), que milita al Futbol Club Barcelona, va participar a la modalitat de 400 tanques, tot i no estar físicament bé durant les darreres setmanes, va passar les eliminatòries i va correr les

semifinals, realitzant un temps de 52'61", quedant 11é, a la general per temps.

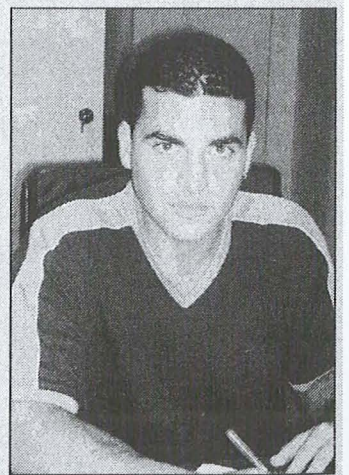
Juanito, al Povet.com

Juan José García Pardo "Juanito" militarà aquesta temporada 2002-03 al Povet.com/Benicarló Futbol Sala. Després de tancar-se el contracte amb el guardameta de Vila-real, els benicarlandos comptaran enguany amb tres porters entre la seua plantilla: el veterà Chus, el barceloní Manzano, qui es va incorporar una vegada iniciada la passada temporada i el recentment arribat Juanito.

Juanito té 26 anys i en la seua trajectòria esportiva destaquen equips com el Platges de Castelló, a l'any següent va passar pel GMI Cartagena i, finalment, la passada temporada, va defensar la camiseta de l'A Mariña, equip gallec, que igual que el

Povet.com, va ser eliminat de la segona ronda de play-off.

Juanito ha mostrat "la seua il·lusió per venir al Povet.com. Crec que és una oferta molt interessant, ja que és un club que sempre m'ha agradat. Tinc moltes ganes de començar".

Juanito

Sense remei

No sé què diables estic fent. Una vegada més em dispo a omplir de lletres una pantalla d'ordinador més blanca que la neu i més buida que el meu cervell. El

pitjor de tot és que, una vegada més, no tinc res per escriure. Efectivament, no sé res, absolutament res, del nostre benvolgut Club Deportivo Benicarló.

TEXT: rodolfo **serrano**

paco **delcastillo**

L'última notícia que tinc ja fa una setmana que apareix en un portal de no sé què del nord de Castelló (Benicàssim? Orpesa?) i fa referència a la dimissió del secretari tècnic senyor Domingo Navarro per un si són verdes o si són madures. En canvi, dels nostres veïns septentrionals i el seu equip de tercera les notícies van que volen: que si ha fixat uns i uns altres, que si juga no sé quin torneig, que si es va celebrar l'assemblea de socis (per cert, amb prou de retard, potser buscaven un superàvit que al final es veu que van trobar), que si un camp de futbol nou... Hom diria que el CDB no genera notícies interessants, sobretot tenint al nord un supertercera i a l'oest un superaspirant a aspirant a fer la promoció.

Què hi farem? És la nostra desgraciada fatalitat.

Aprofitant l'avinentesa, vaig trucar a l'amo per tal de posar-lo al dia del meu neguit. **"No puc continuar així"** -li vaig dir- **"ja fa massa dies que s'ha acabat la lliga i necessito un descans"**. Ell no deia res, només escoltava i em deixava parlar. És un mestre utilitzant el poder del silenci. Jo m'anava creixent pensat que ja el tenia convençut: **"tinga en compte que tinc una família que vol part del meu temps i jo, entre la feina, la plurioocupació, i la desinteressada col·laboració al seu setmanari no li puc dedicar el temps que em demana"**. Vaig rematar el meu panegíric amb una dramàtica al·lusió a la seua infantesa **"recorde-se'n de quan vosté era un xiquet i esperava l'arribada del seu pare per a jugar amb ell. Pose's al lloc dels meus**

fills!" -vaig sentenciar. De l'altre costat del telèfon m'arribaven uns estranys sons que jo vaig identificar com a gemecs. Al cap d'una estona de sentir els gemecs, el vaig intepel·lar **"Què li sembla?"** Vaig haver de repetir aquesta frase fins a cinc vegades amb el to de veu cada cop més elevat. Amb veu pastosa i després d'escoltar un nítid badall, em va engegar un **"demà abans de les deu del matí vull el disquette"**, que em va deixar clavat a la cadira i sense capacitat de reacció. Acte seguit el telèfon va començar a tutejar-me, senyal inequívoc que el meu interlocutor havia deixar de ser-ho. La desesperació va trobar en mi la seua morada. Amb ella també van arribar la impotència, el neguit i la humiliació. Tots quatre estats de l'ànima van prendre possessió del meu -en altres temps agosarat- esperit i em van

sumir en un estat catalèptic del qual ara començo a veure la llum. Ben aviat farà set anys que escric en aquest setmanari i ningú no ha tingut cap detall amb mi. Mai no he sentit un **"gràcies"** o **"enhorabona per l'article"**. Tot al contrari **"mira que dir això de fulano"**, **"per què no et deixes de romanços i escrius alguna cosa seriosa?"** i coses per l'estil. Reconec que les meues darreres col·laboracions hagueren hagut d'estar més relacionades amb el futbol, però no va poder ser. La sequera informativa que pateixo no em permet res més que omplir pàgines i pàgines amb obvietats i coses agafades pels pèls. No puc fer altra cosa. Ja vindran temps millors. O no.

Voldria acomiadar-me uns dies de vosté, estimat lector, però ja veurem com raja el tema de les meues vacances.

Impressionant Pellicer!

El pilot benicarlando d'Enduro: Josep Manuel Pellicer va participar aquest cap de setmana passat a la prova més prestigiosa dins del món de l'Enduro del territori espanyol: la Baja España - Aragón i ho va fer de manera positiva i

impressionant amb una, quasi immillorable, segona posició dins la classificació general, reafirmant, d'aquesta manera, la seua postura envers una possible participació dins del Rally més prestigiós per etapes: el París - Dakar.

L'any passat, en Pellicer, ja es va quedar a les portes de la participació, però a la fi no va poder aconseguir la gran fita. Aquest any els resultats bons i la regularitat es fan quasi imprescindibles. Per davant del Pellicer va quedar Nani Roma i,

al darrere, el francès Cyril Mentre que, el també valencià, Vicent Escuder es feia amb el quart lloc. El primer dia, amb una crono, el pilot benicarlando va quedar classificat en cinquè lloc, però dissabte va remuntar.

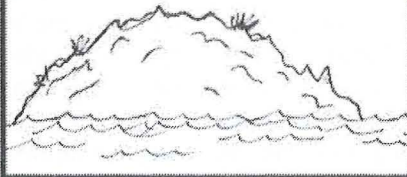
EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ *Perejil* basc

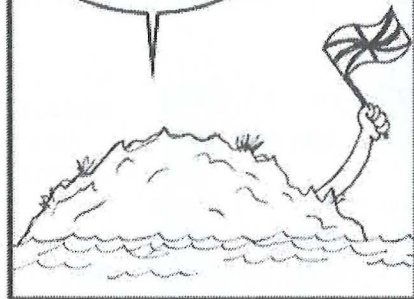
Com sé que un dels temes que més preocupa als benicarlandos és el conflicte amb l'illot 'Perejil', he intentat aprofundir en aquest afer tan transcendent per al nostre poble.

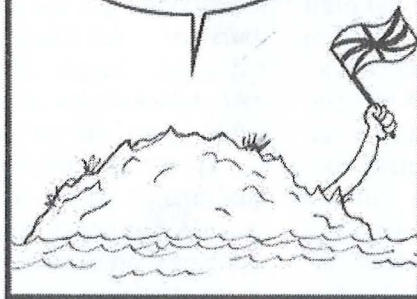
Hola, sóc l'illot 'Perejil', i estic fart de que diguen que pertineixo a Espanya o al Marroc.

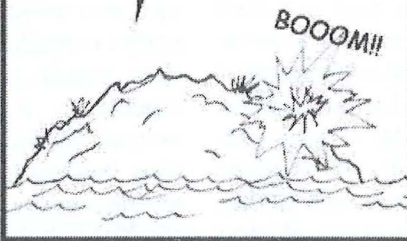
Jo sóc basc, Gora Euskadi!

Home, amb la publicitat que m'ha fet Karlos Arguiñano, no podia ser una altra cosa.

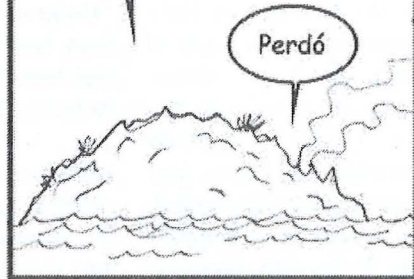

Aiiil

Collons Patxi, que siga basc no vol dir que et deixe jugar amb l'amonal.

Perdó

[laveudebenicarlo@](mailto:laveudebenicarlo@eresMas.com)

eresMas.com

E-MAIL DE CONTACTE